

ikke er modent til Afgørelse. Det vilde derfor være heldigst, at der slet ingen Afstemning fandt Sted nu, og at Ændringsforslaget blev taget tilbage. Viser det sig derimod, at den højttærede Forsvarsminister, hvad jeg ikke tror, har bundet sig for flere Aar til den Overenskomst, der i Gaar fandtes i „Berlingske Tidende“, vil jeg være med til at stemme for det ærede Medlems Forslag for at faa den slaaet ned hurtigst muligt, for Staten har ikke Raad til at smide et halvt Hundrede Tusinder af Kroner aarligt i Grams til ingen Nytte.

Forsvarsministeren (Bernsen): Uagtet der paa Forsvarsministeriets Budget kun foreligger forholdsvis faa Ændringsforslag — til § 22 kun 5, hvoraf jeg selv har stillet de 4, der alle ere tiltraadte af Finansudvalget —, er det dog lykkedes det radikale Parti at skabe en særlig Opmærksomhed om det Budget, jeg har den Ære at administrere. Der er somme Mennesker, der, naar vi naa Nytaarstid, faa en uimodstaaelig Trang til at gøre lidt Støj og Spektakel, og naar jeg tænker mig om, ser jeg ogsaa, at det var ved Nytaarstid, at man ufornodet og uventet rettede et meget stærkt Angreb paa Finansudvalgets daværende Formand og paa mig som Forsvarsminister. Nu har det glædet mig at høre i Gaar, at de tre Ordførere, der i Gaar talte for de forskellige Grupper, der ere repræsenterede i Finansudvalget, alle have taget Afstand fra de Overfald, der have fundet Sted paa Finansudvalgets Formand, og særlig har det glædet mig at høre den energiske Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) tog Afstand fra de Forsøg, der have været gjorte paa at overfalde den hidtidige Formand og beskyldte ham for Illoyalitet, og for at lave Rævekager. Ja, jeg sætter særlig Pris paa det, fordi vi jo alle vide, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, naar der er Tale om Forsvarsspørgsmaal og Militærspørgsmaal, i Realiteten er vor Modstander; saa meget mere Pris sætter jeg da paa, at han her har været fuldstændig loyal overfor en Modstander, idet han ligesom den ærede Ordfører for Finansudvalget (Carl Hansen) og det ærede Medlem fra Odense (Halsted) bestemt har taget Afstand og føjet til: „Der er ingen Grund til at beskyldte Formanden for Illoyalitet eller for at have gjort sig skyldig i Handlinger, der kunde betegnes, som det er gjort i et herværende Blad. Jeg synes, at Formanden egentlig

ikke kunde have gjort andet, end hvad han har gjort, og jeg synes ogsaa, at denne Sag i Virkeligheden foreligger saaledes, at man meget godt kan forhandle om den, og at den kan bringes i Orden paa fuldstændig lovlig Maade“. Ogsaa dette sidste er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i. Jeg skal ikke blande mig i, hvad der foregaar inden Døre i Finansudvalget, dog kan jeg ikke tilbageholde som gammel Rigsdagsmand at udtale min Forundring over, at man saaledes fortæller løst og fast gennem offentlige Meddelelser om, hvad der foregaar privat i Finansudvalget; men det bliver en Sag, som Finansudvalget selv maa klare. Nu har jeg kun at klare min egen Stilling til Finansudvalget og til den Sag, der her er omtalt, nemlig Spørgsmaalet om de nye Garnisoner, der skulle etableres paa Sjælland.

Jeg tror, der hersker nogen Uklarhed angaaende Spørgsmaalet om Garniseringen i det hele taget, og jeg skal da oplyse, at vore Garniseringsforhold hvile paa 3 Love, paa Forordningen af 15. November 1816, Lov af 29. December 1850 og Lov af 9. December 1861. Hvad foreskrive disse Bestemmelser? De foreskrive, hvad Kommunerne skulle yde, og de Kommuner, der her er Tale om, ere Købstadkommuner. Med Hensyn til ordinær Indkvartering have Købstadkommunerne en Pligt, som Landkommunerne ikke have, til paa visse Vilkaar at modtage Garnison, modtage Indkvartering. Og Loven forudsætter da for det første, at Kommunerne skulle yde, men mod delvis Godtgørelse af Indenrigsministeriet, Kvarter til Underofficerer — i Stedet for Kvarter in natura yde Byerne en nærmere fastsat Kvartergodtgørelse, der indgaar i Statskassen —, Kvarter til Underkorporaler og menige, Staldrum til Heste, Officersheste dog ikke heri indbefattede, Værksteder til militære Haandværkere. Og den delvise Godtgørelse, Kommunerne faa af Indenrigsministeriet herfor, er følgende: For Kvarter til Underofficerer betales der 12 Daler og 16 Sk. aarlig for hver Underofficer og desuden Halvdelen af Forskellen mellem dette Beløb og hvad Kvarterafgiften egentlig bliver, thi der er jo mange Steder, hvor man har lejet Lokaler til Indkvartering, og i Tidens Løb er det blevet betydeligt højere end det Beløb, man fra første Begyndelse mente at kunne fastsætte. For Kvarter til Underkorporaler og menige ydes fra Indenrigsministeriet 1³/₅ Sk. daglig pr. Mand og